

Gönlüme Sis İndi

– kul mehmet · 29 Mart 2017

Seçemiyorum artık gündüzü geceyi
Unuttum artık ben gülümseten neşeyi
Vuslata uzak kaldım ağla sen gözlerim
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Kalemim bana darıldı yazmıyor artık
Ayrılırken neden aşkımızı biz haykırmadık
Beraberken bir gün birbirimize biz darılmadık
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Günahım varsa yüce Rabbim beni bağışlasın
Ya Rabbim sözlerim bu aşkıma âleme haykırınsın
Terk edip giden yârim dönsün beni anlasın
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Rabbim gönlümde aşk dolu sevdam bitmesin
Ondan ayrı yaşayacaksam bu gözlerim görmesin
Benden başkasını bu dünyada hiç ama hiç sevmesin
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Dağılsın gönlümü saran bu kör karanlık sis
Ondan ayrı yaşarken bu gönlüm zaten hapis
Yeter artık dön bana yârim yeter bu kapris
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Uzatsam o yâre uzanmaz bu kırık ellerim
Acep geri dönse fayda eder mi bu sözlerim
Umudunu arar karanlığa koşar günlerim
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Bir yol bulsam ona doğru olsa bu seferim
Yaktıkça yakıyor bu gönlümü bu kederim
Nazlı yârim bana gelip gülümsemese ben biterim
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Kul Mehmet'im böyleymiş benim bu kaderim
Ben o yar olmadan ne ederim nereye giderim
Geri dönse gelse af ederim ben yine severim
Gönlüme sis indi seçemiyor artık hiçbir şeyi

Mehmet Aluç /Kul Mehmet